

2theworld.nl
Reis- en informatiegids

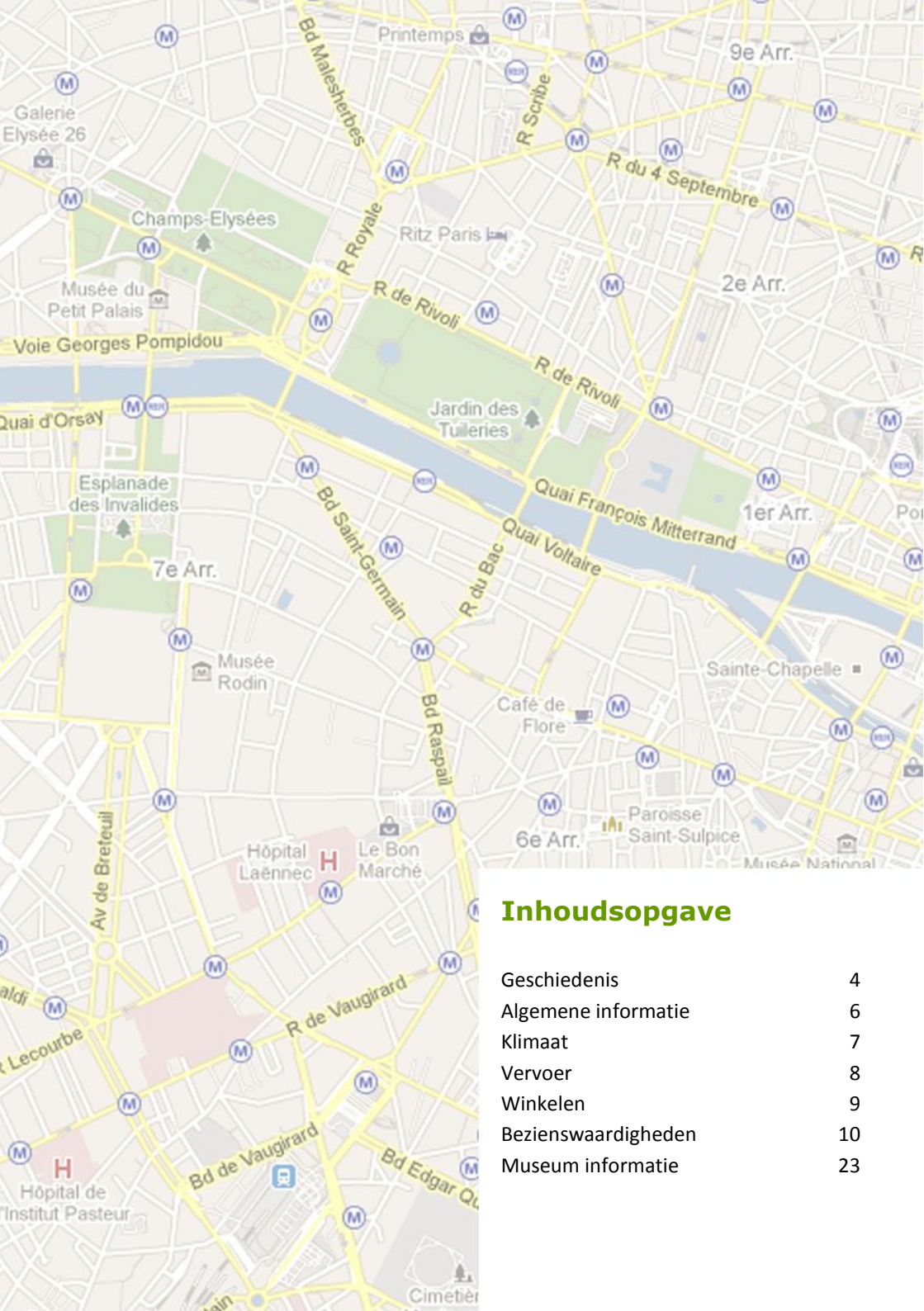
Parijs

© 2011 2theworld

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en / of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm, internet of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande toestemming van 2theworld.

Deze uitgave werd met de meeste zorg samengesteld. De in deze uitgave opgenomen gegevens (prijzen, tijden, e.d.) zijn echter aan veranderingen onderhevig. Indien deze uitgave toch onjuistheden blijkt te bevatten, kan 2theworld daarvoor en voor de eventuele consequenties die deze onjuistheden hebben, geen aansprakelijkheid aanvaarden.

Indien u ter plaatse een andere situatie aantreft dan dat er in deze uitgave was vermeld, zouden wij u graag willen vragen om dit aan ons te melden via: info@2theworld.nl.

Inhoudsopgave

Geschiedenis	4
Algemene informatie	6
Klimaat	7
Vervoer	8
Winkelen	9
Bezienswaardigheden	10
Museum informatie	23

Geschiedenis

Parijs is zo'n 250 jaar voor Chr. ontstaan nadat een groep Kelten hun kamp hadden opgetrokken op Île de la Cité. Parijs, toen waarschijnlijk Parisii genoemd, groeide langzaam, door tot een respectable stad.

Pas rond 52 voor Chr. zou er een belangrijk keerpunt in de geschiedenis van Parijs ontstaan. De Romeinen, die bezig waren aan hun uitbereiding van het Romeinse Rijk, trokken op vanuit Zuid-Frankrijk. De Romeinen stuitten echter op taai verzet van de Kelten, maar in getale werden deze laatste ruim overtroffen, waardoor ze alsnog makkelijk verslagen werden door de Romeinen. Het huidige Frankrijk werd toen tot Gallie omgedoopt.

In de bloeitijd van het Romeinse Gallie breidde de stad zich uit over de linker oever van de Seine. Tegenwoordig zijn de restanten van het amphitheater en de thermen nog te zien.

Toen het Romeinse Rijk in de 5de eeuw na Chr. ineensstorte, trokken de Germanen Gallie binnen. De Franken waren hierbij de belangrijkste stam die zich in Noord-Frankrijk vestigden. De Franken werden steeds machtiger en het Frankische Rijk werd uitgebreid. In de 8de eeuw was het Frankische Rijk net zo groot als het Gallische Rijk ooit geweest was. Parijs, een van de belangrijkste steden van het Frankische Rijk, werd benoemd tot hoofdstad van Frankrijk nadat Hugues Capet, Graaf van Frankrijk, in de 9de eeuw na Chr. gekroond werd tot koning van Frankrijk.

Door de ligging van Parijs en de kruising van diverse handelsroutes was Parijs een belangrijke stad. De meeste inwoners woonden toen nog op de eilanden in de Seine of dicht bij de Seine aan de linker oever. In de 12de eeuw zou ook de rechter oever, wat tot die tijd een moeras was, drooggelegd worden. Hierna werd begonnen met de bouw van het Louvre en de Notre-Dame.

Eind 14de eeuw werd er onder leiding van Karel V een tweede, nieuwe muur om Parijs heen gelegd. Deze muur besloeg zo'n 440 hectare en moest Parijs beschermen tegen de Engelsen. In 1420 deed koning Hendrik V van Engeland echter toch zijn intocht in Parijs, waar hij door velen ook als koning van Frankrijk werd erkend.

Door het optreden van Jeanne d'Arc en het daardoor oplevende nationale gevoel, kon Parijs uiteindelijk zo'n 16 jaar later worden terug veroverd door Karel VII van Frankrijk.

Door de bezetting van de Engelsen en de terug verovering van de Fransen was het inwonersaantal van Parijs aanzienlijk gedaald, pas rond 1500 zou het inwonersaantal weer gestabiliseerd zijn rond de 200.000.

Dit zorgde voor een impuls aan nieuwe gebouwen, zo zijn onder andere de Pont Neuf en les Jardin du Luxembourg in deze periode aangelegd.

Koning Francois I (welke regeerde van 1515 tot 1547) was een groot aanhanger van Italiaanse kunst en bood Leonardo da Vinci woonruimte in het paleis Amboise aan. Leonardo da Vinci bracht hierop de Mona Lisa mee, wat de hoeksteen van de koninklijke

kunstcollectie zou worden. In 1528 liet koning Francois I het Louvre gereed maken om de Franse koning te kunnen huisvesten.

In 1562 brak de Franse Godsdienstoorlog uit. In de Bartholomeusnacht in 1572 namen fanatieke katholieken enthousiast deel aan het bloedbad op de Hugenoten. Rond 1590 werd Parijs verschillende keren belegerd door de latere Hendrik IV van Frankrijk, toen nog leider van de protestantse partij. Tijdens het beleg van 1590 stierven tienduizenden mensen de hongersdood, Parijs capituleerde echter niet. Pas toen Hendrik IV zich tot het katholicisme overging in 1594 werd hij toegelaten tot Parijs.

Parijs zou in de jaren die volgden het culturele centrum van Frankrijk worden en daarmee alle andere culturele aderlatingen in Frankrijk degraderen als onder gewaardeerd. Parijs bloeide zo enorm onder het toenemende aantal inwoners (in 1700 al gestegen naar zo'n 500.000), dat alles voorhande was en de stad zich ver buiten de stadsmuren uitbreidde. Dit kon ook want er was geen bedreiging van buitenaf meer. In de 17de eeuw gaf Lodewijk XIII opdracht tot de bouw van Versailles, dit zou de nieuwe residentie van de Franse koninklijke familie worden. Zijn zoon, Lodewijk XIV zou Versailles uiteindelijk af laten bouwen.

In 1785 kreeg Parijs een nieuwe stadsmuur, met een oppervlakte van zo'n 30km². Deze stadsmuur diende er niet voor om geweld van buitenaf tegen te houden, maar om de Parijzenaren

het moeilijker te maken om de aan de stadspoorten geinde accijnzen te ontduiken. De staat hoopte hiermee uit de schulden te kunnen komen, maar zorgde er juist voor dat de inwoners van Parijs geen cent meer overhielden om te leven. De toenemende kritiek op het bestuur zorgde er 4 jaar later, op 14 juli 1789 voor dat de Bastille bestormd werd, welke de Franse Revolutie inluidde. Hiermee was een nieuwe republiek geboren.

Velen die beschuldigd werden van misdaden tegen de staat eindigden hun leven bij de guillotine, op het hoogste punt van de revolutie werden er bijna 30 mensen per dag op deze manier omgebracht.

Na de Franse Revolutie werd het land aangestuurd door het Directoire. Napoleon Bonaparte zou hier een belangrijke rol bij gaan vervullen. In 1796 kreeg hij de leiding over het Franse leger in Italië. Al snel boekte hij flinke successen. Dit werd echter teniet gedaan door de invasie van Egypte die hij ruimschoots verloor. Nadat het Directoire in 1799 door de Coup d'Etat ten val wa gebracht werd Napoleon de eerste Consul van de Republiek. Zo'n 5 jaar later vond Napoleon het welletjes en kroonde zichzelf tot Keizer van de Franse Republiek. In 1814 beging Napoleon echter de fout om Rusland binnen te vallen, veel van zijn soldaten stierven door onderkoeling. Toen de Russen nog dat zelfde jaar Parijs binnen vielen werd Napoleon verbannen naar Elba. Een jaar later keerde hij terug, hij zou in zijn laatste strijd echter verslagen worden bij Waterloo. Hierdoor werd hij

verbannen naar st. Helena, waar hij in 1821 overleed.

Parijs zou in deze tijd onder invloed van de Industriële Revolutie snel doorgroeien. Omstreeks 1840 zou Parijs al zo'n 1.000.000 inwoners hebben. De volledige ruimte binnen de in 1785 gebouwde stadsmuur was al voorgebouwd waardoor voorsteden zich begonnen te vormen. In 1830 en 1848 vonden er opnieuw revoluties plaats in Frankrijk. Deze laatste revolutie bracht een definitief einde aan de Franse monarchie.

De Derde Republiek zou geleid gaan worden door de autoritaire, egoïstische neef van Napoleon: Napoleon III. Hij gebruikte zijn macht om Parijs te verfraaien. Parijs was altijd een stad van smalle straatjes geweest, onder leiding van Georger-Eugene Haussmann werden vele huizen gesloopt om plaats te maken voor brede boulevards. Het huidige stadsbeeld van de Parijse binnenstad, stamt grotendeels uit deze tijd.

In 1870, een bloederige periode in het tijdperk van Parijs, toen de Commune van Parijs in opstand kwam tegen andere Franse steden. Dit resulteerde echter in een aanval van de Republikeinse regering tegen Parijs in 1871, waarbij zo'n 20.000 Parijzenaren het leven lieten.

Na de nederlaag van de Commune zal Parijs een glanzrijke periode doormaken. Parijs zou in Europa bekend raken als stad van de elegantie en goede smaak. Het was de tijd dat de Eiffeltoren en de Sacre-Coeur gebouwd werden.

In 1900 werd begonnen met de bouw van het Parijse metro-netwerk, zo'n 10 jaar later zou het al gevorderd zijn tot een redelijk netwerk, met diverse lijnen.

Door het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog raakte heel Frankrijk in een achteruitgang, welke aanhield tot en met de Tweede Wereldoorlog. De geallieerden lieten aan Franse troepen, de 2e Pantserdivisie van generaal Leclerc, de eer om hun eigen hoofdstad te bevrijden.

Na de Tweede Wereldoorlog emigreerden een groot aantal Noord-Afrikanen naar Frankrijk waarvan een groot deel in de Parijse Banlieu (voorsteden) komt te wonen. Dit heeft tot ernstige integratie problemen geleid.

De bevolking van de voorsteden steeg hiermee naar zo'n 8 miljoen, terwijl de bevolking in het centrum van Parijs afnam naar zo'n 2 miljoen.

Onder de Vijfde Franse Republiek komt er weer heel wat meer leven in Frankrijk en Parijs. Er worden weer talloze grote bouwprojecten onder handen genomen, zoals het nieuwe kantoorcentrum "La Défense", het Centre Pompidou, de uitbreiding van het Louvre en het museum aan de Quai d'Orsay.

Algemene informatie

Aantal inwoners: 2.150.000

Oppervlakte: 105.4 km²

Criminaliteit en Veiligheid

Parijs is een relatief veilige stad. Maar net zoals elke wereldstad zijn er ook in Parijs veel zakkenrollers actief. Met name op drukke (toeristische) plekken, bijvoorbeeld in de metro of op Gare du Nord. Tevens zijn er op de toeristische plekken veel zwervers, bedelaars en straatverkopers te vinden.

Het is dan ook belangrijk om geen waardevolle spullen op plekken te dragen waar zakkenrollers makkelijk bij kunnen

Alarmnummers

112

Politie:	17
Ambulance:	15
Brandweer:	18

Munteenheid

Euro

Tijdzone

GMT + 1

Met Nederland + 0

Elektriciteit

In Frankrijk maakt men gebruik van een variant op de Europlug, namelijk met een extra aarde uit het stopcontact (type E). Met een ongeaarde (type C) stekker kun je in Frankrijk ook terecht.

Het elektriciteitsnet in Frankrijk levert 230 Volt, dus vergelijkbaar met het Nederlandse Voltage.

Klimaat

Parijs kent een gematigd klimaat, met

als belangrijk kenmerk dat de regio Île-de-France, waar Parijs onder valt, de minste neerslag heeft van Frankrijk. Dit houdt echter niet in dat er weinig tot geen regen valt. Het einde van de lente en het midden van de herfst zijn toch wel de natste periodes in Parijs. Bovendien kun je in Parijs gedurende het hele jaar vrij spontaan ontstane buien verwachten, soms zulke fijne neerslag dat het meer weg heeft van mist dan van regen.

Om Parijs als lichtstad te aanschouwen kun je het beste Parijs bezoeken wanneer de dagen kort en de nachten lang zijn, oftewel in de winter. Het wordt helemaal romantisch als er ook nog sneeuw valt (wat in de winter regelmatig voorkomt), de miljoenen lichtjes van Parijs krijgen dan namelijk een fabelachtige sfeer. In de winter schommelt de temperatuur in Parijs rond het vriespunt. Maar heeft de zomer dan helemaal niets te bieden? Zeker wel! Om te beginnen is het in de zomer lekker warm in Parijs, temperaturen van boven de 20 graden is normaal, met regelmatig een hittegolf waarbij de temperatuur oploopt tot boven de 30 graden. Bovendien verschijnen er in de zomer verschillende strandjes langs de Seine, waardoor een dagje cultuur leuk gecombineerd kan worden met een dagje strand midden in Parijs.

Klimaat technisch is het dus lastig te zeggen in welk seizoen je het beste een bezoek kan brengen aan Parijs, elk seizoen heeft immers iets unieks te bieden. Kijken we naar de praktische kant, dan kun je concluderen dat de

zomer misschien wel het meest ongunstigste seizoen is. Niet alleen kan de temperatuur hoog oplopen, maar ook hebben de inwoner van Parijs in augustus vakantie waardoor veel winkels en restaurants dan gesloten zijn. Hierdoor zijn de lente en de herfst uit praktisch oogpunt de beste tijd om een bezoek aan Parijs te brengen.

Vervoer

Het verkeer in Parijs kan behoorlijk chaotisch zijn, daarom is het verstandig om niet met de eigen auto rond te gaan rijden in Parijs, maar gebruik te maken van de vele vormen van openbaarvervoer.

Fiets

Fietsten door Parijs is aan de ene kant erg leuk omdat je dan niet gebonden bent aan bijvoorbeeld de metro, aan de andere kant is fietsen in Parijs behoorlijk uitdagend omdat het verkeer in Parijs niet gewend is aan fietsers.

Je kunt het beste gebruik maken van de Velib fietsen. Dit zijn fietsen die je in heel het centrum van Parijs vindt. Nadat je een account hebt aangemaakt, dit doe je via een zuil welke je bij elk Velib punt vindt (waarbij je met je creditcard garant staat), kun je met je account nummer een fiets pakken en betaal je automatisch per halfuur dat je de fiets gebruikt. Overigens is het eerste halfuur gratis. Omdat er zoveel Velib punten zijn (kaart met alle Velib punten), ben je niet verplicht om naar je startplek terug te keren om je fiets weer in te leveren.

De Velib fietsen zijn prima fietsen, met versnellingen, goede remmen en ruimte voor bagage. De Velib is een populair vervoersmiddel bij zakenmensen en in toenemende mate bij toeristen. Omdat het zo goedkoop is, is de Velib het perfecte vervoersmiddel voor de korte stukjes in Parijs.

Metro en de RER

De metro van Parijs is uniek in de wereld omdat deze op luchtbanden rijdt. De rit verloopt dan ook een stuk comfortabeler dan die van metro's in vergelijkbare steden.

Bovendien zijn er in Parijs zoveel metro-stations, dan je nooit ver hoeft te lopen voordat je bij een metro-station bent. De metro is dan ook de gemakkelijkste manier van vervoer binnen het centrum van Parijs.

De RER is van oudsher de noord-zuid en oost-west verbinding van de buitenwijken van Parijs. Tegenwoordig biedt het RER netwerk veel meer lijnen en kun je zelfs tot 45 minuten buiten Parijs met de RER reizen.

Omdat de RER geen gebruik maakt van het metro spoor, gaat het vervoer met de RER erg snel, zo ben je binnen 4 minuten vanaf La Defense bij de Arc de Triomphe.

Een enkel ritje met de metro kost 1,40 euro.

Makkelijker is het om bijvoorbeeld een tien ritten kaart te kopen of een Paris Visite kaart te kopen (zie hieronder).

Paris Visite

Een Paris Visite kaart koop je voor het aantal zones (1-3 of 1-5) en voor het aantal dagen (1-5) dat je de kaart wilt

gebruiken. De kaart geeft je dan de mogelijkheid om onbeperkt gebruik te maken van de metro, de RER en de bus, bovendien krijg je met de Paris Visite kaart korting bij verschillende bezienswaardigheden in Parijs.

Een Paris Visite kaart voor 3 zones (voor toeristen het meest gebruikelijk omdat de Grand Arche dan ook bereikbaar is) voor 3 dagen kost 19 euro.

Taxi

In Parijs rijden behoorlijk wat taxi's rond, echter nog lang niet vergelijkbaar met bijvoorbeeld New York. Een beschikbare taxi herken je doordat het witte lampje op het dak brand. Bel je een taxi, dan moet je er op rekenen dat de meter begint te lopen op het moment dat de taxi naar je toe komt. Normaal gesproken zou de meter dus op nul moeten staan wanneer je instapt, hier wordt nog wel eens mee gesjoemeld. Een ritje met de taxi binnen de ring kost gemiddeld zo'n 12 euro.

Bus

De bus qua openbaar vervoer is niet het meest ideale vervoersmiddel van Parijs. Het verkeer is vrij chaotisch en staat vaak vast, waardoor reizen met de bus vaak tijdrovend is. Een voordeel van de bus is dat er veel haltes zijn en je dus makkelijk bij de plek van bestemming kan komen.

Wel is het de moeite waard om een city sightseeing te doen met een van de toeristenbussen. Op en afstappunten vind je bijna bij alle belangrijke bezienswaardigheden.

Boot

De Seine is een schitterende slingerende rivier door Parijs. Vanaf de Seine heb je goed zicht op de Eiffeltoren, de Notre-Dame, Grand Palais en vele andere beroemde plekken in Parijs. Langs de Seine vind je dan ook verschillende organisaties die boottochten aanbieden, waarbij zelfs de mogelijkheid bestaat om bij de Eiffeltoren in te stappen en nabij de Notre-Dame uit te stappen.

Winkelen

Parijs staat bekend als de stad van de mode, veel bekende merken hebben hun roots in Parijs. Het is dan ook niet verwonderlijk dat alle topmerken boetieks hebben in Parijs. Hieronder zullen we enkele winkelgebieden beschrijven.

Avenue des Champs-Elysees

Tussen de Arc de Triomf en ruwweg het Grand Palais bevinden zich alle winkels, restaurants, bioscopen en clubs van de Champs-Elysees. De Champs-Elysees heeft nu meer weg van een prestige object omdat één winkel er komt, de concurrenten er ook bij moeten komen. Hierdoor zijn alle topmerken vertegenwoordigd op de Avenue des Champs-Elysees.

Boulevard Haussmann

Achter Opera Garnier ligt een populair, duur winkelgebied van Parijs. Alle grote merken zijn er vertegenwoordigd. Maar de twee belangrijkste winkels van deze straat zijn de twee warenhuizen La Fayette (nr. 40) en Printemps (nr. 64),

waarvan deze laatste de grootste van de twee is. Beide warenhuizen zijn verdeeld over meerdere gebouwen, welke door voetgangersbruggen met elkaar verbonden zijn. Tevens beschikken beide warenhuizen over meerdere cafe's en restaurants, een dakterras op de 9de verdieping (gratis) en geweldig mooie koepels.

Rue du Faubourg st-Honore

Dit is de PC Hoofdstraat van Parijs. Alle dure merken zoals Gucci, Prada, Valentino, Dior, Cartier, etc. zijn hier gevestigd. Als je hier wil winkelen zorg dan dat je je creditcard bij de hand hebt.

Rue de Grenelle en Rue st-Sulpice

St-Germain-des-pres is van oudsher altijd al het winkelgebied met de wat kleinere boetiekjes. Tegenwoordig is de wijk gedeeltelijk overgenomen door de wat exclusievere winkels zoals Hugo Boss en Prada. De twee belangrijkste winkelstraten van St-Germain-des-pres zijn Rue de Grenelle en Rue st-Sulpice.

Les Quatre Temps

In La Defense, net naast de Grand Arche ligt Qautre Temps, een van Europeas grootste winkelcentra's.

Le Marais

Le Marais is een historische wijk, vol met 17de en 18de eeuwse herenhuizen. In deze wijk zijn vele unieke, kleine boetiekjes te vinden. Van chocolade winkels, kleding winkels tot cadeau winkels, in Le Marais is van alles te vinden.

Forum des Halles

Les Halles was vroeger een markt, tegenwoordig is het een groots ondergrondse winkelstraat waar alle 'normale' winkels zijn gevestigd. Wanneer je de metro Les Halles of Chatelet les Halles verlaat kom je uit in het winkel-centrum.

Openingstijden

De meeste winkels in Parijs zijn geopend van 9:00 tot 19:00. Op zondag zijn de winkels gesloten. Alleen in Le Marais zijn op zondag middag sommige winkels geopend. Kleine boetieks zijn tussen de middag vaak gesloten.

Bezienswaardigheden

Arc de Triomf

De Arc de Triumph is de op een na grootste triomfboog ter wereld. De Arc de Triumph uit Parijs is 50 meter hoog en staat op het Place Charles de Gaulle, midden in het centrum van Parijs.

De bouw begon in 1806 ter ere van de overwinning van Napoleon op Austerlitz.

In 1810 werd de tweede vrouw van Napoleon voorgesteld vanaf de Arc de Triumph, echter waren ze de afgelopen 4 jaar haast alleen nog maar bezig geweest om de fundering te bouwen, waardoor men besloot om een houten skelet en een geschilderd doek te gebruiken om de mensen te laten zien hoe de Arc de Triomf er werkelijk uit zou komen te zien.

In 1811 werd de bouw van de Arc de Triumph stilgelegd in verband met de dood van de architect en de militaire

tegenslagen van Napoleon. Pas rond 1830 zou de bouw hervat worden, waarna de bouw in 1834 voltooid werd.

De Arc de Triomf was hiermee voor die tijd de grootste triomfboog ter wereld. Het hele gebouw is 45 meter breed, 22 meter diep en 49 meter hoog, de boog is zo groot dat in 1919 er al een vliegtuig onder door is gevlogen. Onder de boog ligt het graf van de Onbekende Soldaat, deze is hier begraven in 1920 en geldt als een held in Frankrijk. De eeuwige vlam die bij zijn graf brand was de eerste eeuwige vlam van heel Europa.

Bezoekers kunnen de Arc de Triomf bereiken via een tunnel, het is namelijk niet aan te raden om een van de drukste kruisingen van Parijs te voet over te steken. Om op de top te komen kun je of wel 284 treden beklimmen, of de enkele lift naar boven nemen waarna je alsnog 46 treden moet beklimmen op het panoroma dak te komen. Van bovenaf heb je een schitterende zicht over Parijs en de 12 wegen die uit komen bij Place Charles de Gaulle.

Centre George Pompidou

Het Centre George Pompidou, bij het volk beter bekend als Centre Pompidou, is een architectonisch, zeer toonaangevend, omstreden gebouw in het centrum van Parijs.

Voormalig president van Frankrijk Georges Pompidou wilde een groot publiekscentrum bouwen waar de moderne kunst een goede huisvesting kon krijgen.

Het Centre Pompidou is ontworpen door de architecten Rogers uit Groot-Brittannie en Piano uit Italië. Zij hebben het gebouw binnenstebuiten gekeerd, waardoor alle functionele elementen van het gebouw, zoals leidingen en luchtkanalen aan de buitenkant te zien zijn. Bovendien hebben ze alles een kleurtje gegeven waardoor het nog opvallender is geworden. Zo is rood de kleur voor de liften, geel voor elektra,

blauw voor de airconditioning en groen voor de waterleidingen.

Na de opening in 1977 trok het museum al snel 22.000 bezoekers per dag. Na twintig jaar was het gebouw dan ook al behoorlijk versleten en aan een opknopbeurt toe. Het vernieuwde Centre Pompidou werd op 1 januari 2000 opnieuw geopend voor het publiek.

Het museum huisvest het Nationaal Museum voor de Moderne Kunst en biedt daarnaast ruimte voor tentoonstellingen, symposia, bioscopen en andere vormen van voorstellingen. Een toegangskaartje voor alle musea in Centre Pompidou kost zo'n 10 euro. Vanaf de bovenste verdieping heb je een mooi uitzicht over het centrum van Parijs, waarbij de Notre-Dame opvalt omdat deze vlak bij Centre Pompidou ligt.

Conciergerie

La Conciergerie is een voormalige gevangenis op het eiland Île de la Cité in het centrum van Parijs.

In de 13de eeuw gaf Filips IV opdracht tot de bouw van een gevangenis, hiervoor werd het ontwerp van de architecten Nicolas des Chaumes en Jean de Saint-Germer gekozen. Tot halverwege de 14de eeuw was het een gevangenis voor mensen die hun belasting niet meer konden betalen, vanaf 1391, toen de koninklijke familie inmiddels verhuist was naar het Louvre, werd la Conciergerie een staatsgevangenis.

De Conciergerie stond er om bekend om slecht de voorbode van de guillotine te zijn. Ten tijde van de Franse Revolutie waren er dan ook maar twee mogelijkheden voor de gevangenen, of je was onschuldig en werd op vrije voeten gesteld, of je werd ter door veroordeeld. Over het algemeen werd er voor dit laatste gekozen. Tijdens de Franse Revolutie zijn er naar schatting zo'n 2600 gevangenen uit la Conciergerie ter dood veroordeeld.

Onder de bekendste gevangenen behoren Marie Antoinette, André Chénier, Charlotte Corday, Madame Élisabeth, Madame du Barry en Napoleon III.

Tot halverwege de 19de eeuw was La Conciergerie een gevangenis, halverwege de 19de eeuw heeft het gebouw een fikse opknopbeurt gekregen waarna het in 1914 opengesteld is voor publiek. Tegenwoordig is echter nog maar een klein gedeelte te bezoeken omdat het Paleis van Justitie gehuisvest is in een groot gedeelte van de voormalige gevangenis. Een bezoek aan de nog openbare ruimtes van de gevangenis kost zo'n 6 euro.

Eiffeltoren

De Eiffeltoren is tussen 1887 en 1889 gebouwd naar een ontwerp van Gustave Eiffel. Oorspronkelijk was de toren gebouwd voor de wereldtentoonstelling van 1889 en zou na 20 jaar weer slopen. De Eiffeltoren bleek echter zeer nuttig op het gebied van communicatie, waardoor werd besloten om de toren nog 'even' aan te houden. Nu, zo'n 230 jaar later, staat de Eiffeltoren er nog steeds. In de loop der

jaren is er echter wel het één en ander aan verbouwd. Zo werd in 1957 de 24 meter lange antenne boven op de Eiffeltoren geplaatst en werd in de jaren 80 één van de restaurants uit de Eiffeltoren gesloopt. In 2007 werd er een antenne voor digitale televisie op de Eiffeltoren geplaatst, waarmee de Eiffeltoren een hoogte bereikte van 325 meter.

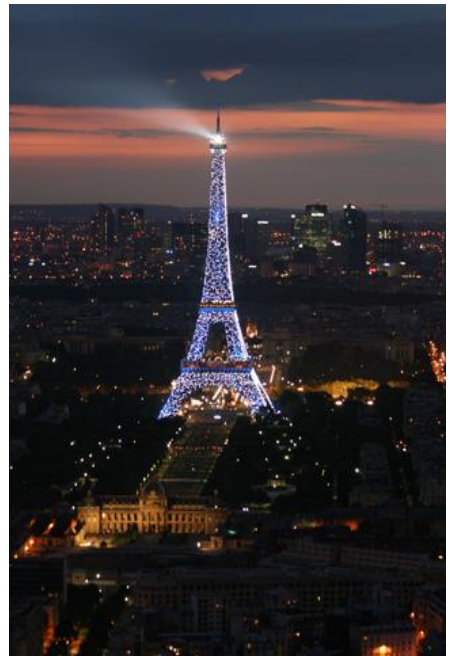
De Eiffeltoren heeft in totaal 3 verdiepingen. De eerste verdieping bevindt zich op 57 meter boven de grond en heeft een oppervlakte van 4200 m² en is bestand tegen 3000 mensen. De tweede verdieping bevindt zich op 115 meter boven de grond en heeft een oppervlakte van 1650 m² en is bestand tegen 1600 mensen, de derde verdieping bevindt zich op 275 meter boven de grond en heeft een oppervlakte van 350 vierkante meter en is bestand tegen 400 mensen. Tegenwoordig zijn de trappen tussen de tweede en de derde verdieping verboden voor bezoekers, om op de derde verdieping te komen zul je de lift moeten nemen. Vanaf de derde verdieping kun je nog wel een paar trappen beklimmen naar een kleiner platform buiten (welke soms ten onrechte de vierde verdieping wordt genoemd).

Aan de buitenkant van de eerste verdiepingen zijn 72 namen van bekende Franse Wetenschappers te zien, dit is uit erkentelijkheid voor hun bijdrage aan Gustave Eiffel.

Vandaag de dag wordt de Eiffeltoren beschouwd als een architectonisch meesterwerk en als een van de

belangrijkste kenmerken van Parijs. Dit in vergelijking met de eerste jaren na de bouw, waarbij veel inwoners van Parijs de toren verafschuwden. Tegenwoordig noemen veel mensen de Eiffeltoren als één van de niet-klasseke wereldwonderen.

De Eiffeltoren is goed voor zo'n 7 miljoen bezoekers per jaar. Sinds er toeristen worden toegelaten op de Eiffeltoren, hebben al meer dan 200 miljoen toeristen de Eiffeltoren bezocht.

Grand Arche

De Grand Arche, officieel La Grand Arche de la Fraternité, of l'Arche de la Défense, is een moderne versie van de Arc de Triomphe, net buiten het centrum van Parijs, in de wijk La Défense.

De Deense Architect Johann Otto von Spreckelsen wilde een moderne versie van de Arc de Triomphe bouwen. Hij overleefd echter voordat het gebouw voltooid was. De Franse architect Paul Andreu nam het werk in 1987 over, waarna na het gebouw in 1989 op 14 juli (200 jaar na de bestorming van de Bastille) geopend werd.

De Grand Arche heeft in tegenstelling tot de Arc de Triomphe geen mooi rond gevormde boog als poort. De Grand Arche is vrijwel kubusvormig, waardoor het een zeer strak en inderdaad modern uiterlijk heeft. De Grand Arche telt 35 verdieping, welke in totaal 110 meter hoog zijn. De meeste verdiepingen worden gebruikt als kantoor ruimte. Op de bovenste verdieping zijn echter ook een expositieruimte, een winkel en een restaurant te vinden. De Grand Arche is gebouwd in het verlengde van de Arc de Triomphe en de glazen piramide van het Louvre.

Toegang tot de Grand Arche kost zo'n 9 euro. Leuk feit daarbij is dat je in een vrijwel glazen lift omhoog gebracht wordt welke aan de binnenkant van de poort hangt. Hierdoor krijg je, naarmate de lift hoger komt, een steeds beter uitzicht over Parijs.

Grand Palais

Het Grand Palais is een groot, glazen expositie ruimte dat gebouwd is voor de wereldtentoonstelling van 1900. De bouw zelf heeft 3 jaar in beslag genomen.

Het Grand Palais is rond dezelfde tijd gebouwd als het Petit Palais en de Pont Alexandre III. Grand Palais is een combinatie van ouderwetse architectuur en voor die tijd modern gebruik van onder andere ijzerwerk (art nouveau). In tegenstelling tot de Eiffeltoren is het Grand Palais ontworpen om te blijven staan. Het Grand Palais is zo'n 200 meter lang en is op het hoogste punt 45 meter hoog en bijna het gehele dak is van glas.

In 1993 is het gebouw gesloten omdat sommige glazen panelen uit het plafond naar beneden waren gevallen. Na een restauratie van ruim 12 jaar, kon de

tentoonstellingsruimte eind 2005 weer open gesteld worden voor publiek. Sindsdien zijn er weer verschillende tentoonstellingen te bewonderen.

Ook vindt het wetenschapsmuseum (Palais de la Découverte) en de Nationale Gallerij (Galeries Nationales) hun onderdak in het Grand Palais.

Een leuk feitje is dat er in de kelder van het Grand Palais een groot politie station is gepositioneerd, wat de belangrijke kunst van onder andere de Galeries Nationales moet beschermen.

Hotel de Ville

Hotel de Ville is het stadhuis van Parijs.

In 1357 werd het gebouw wat daarvoor dienst deed als overslagpunt voor hout en graan opgekocht om diens te doen als stadhuis. In 1533 besloot koning Francis I dat Parijs, toen de grootste stad van Europa, een waardig stadhuis nodig had. Het voormalige handelsgebouw werd gesloopt om plaats te maken voor het nieuwe stadhuis, welk in 1628 voltooid werd.

Tegenstanders van de Franse Revolutie hielden verschillende protesten nabij Hotel de Ville. In januari 1871 zijn hier zelfs enkele doden bij gevallen. Voor de tegenstanders, was de maat vol waarop zij besloten om Hotel de Ville in de brand te steken. Het enige wat na de brand van het gebouw over was, was een stenen geraamte.

Tussen 1873 en 1892 is het stadhuis van de grond af aan opgebouwd. Het uiterlijk is het hersteld zoals het er voor de brand uitzag, de binnenkant is echter

drastisch veranderd, met veel meer oog voor detail.

Hotel de Ville wordt nog steeds gebruikt als stadhuis, met name voor de belangrijkste ceremonies.

Les Invalides

Les Invalides, oftewel het Hôtel National des Invalides, diende als opvangcentrum voor invalide soldaten.

In opdracht van Lodewijk XIV werd in 1671 begonnen met de bouw voor een rustplaats voor invalide soldaten. 3 jaar later namen de eerste soldaten al hun intrek in het gebouw. In 1677 werd begonnen met de bouw van de kathedraal (Cathédrale de Saint-Louis-des-Invalides), welke in 1706 werd voltooid. De vergulde koepel van de kathedraal is 107 meter hoog.

Het Hotel National des Invalides is een stad opzich. Eind 17de eeuw bood het complex onderdak aan zo's 4000 soldaten. Ook hier was er nog sprake van de militaire rangorde, zo waren de 4000 soldaten onderverdeeld in compagnieën en stonden ze onder leiding van officieren.

Koning Louis-Philippe van Frankrijk zorgde er in 1840 voor dat het stoffelijk overschot van Napoleon van Sint-Helena naar Parijs terugkeerde. Op 15 augustus van dat zelfde jaar werd er een staatsbegrafenis georganiseerd waarna Napoleon zijn laatste rustplaats kreeg onder de koepel van de Cathédrale de Saint-Louis-des-Invalides. Het praalgraf van Napoleon staat in een ondiepe put wat van bovenaf te zien is,

waardoor men op Napoleon neer kijkt en van onderaf te zien waardoor men tegen Napoleon op kijkt. Naast het graf van Napoleon zijn er nog diverse andere graven van belangrijke militairen bijgezet onder de koepel van de kathedraal.

Tegenwoordig is de kathedraal met onder andere het praalgraf van Napoleon te bezoeken, tevens zijn er in het Hotel National des Invalides verschillende musea gevestigd: Musée de l'Armée (leger museum), het Musée des Plans-Reliefs (plannings en stedenbouw museum) en het Musée de l'Ordre de la Libération (bevrijdingmuseum).

Les Jardin du Luxembourg

Les Jardin du Luxembourg is het grootste stadspark van Parijs. Les Jardin du Luxembourg is rondom het Palais du Luxembourg aangelegd, welk in

opdracht van Maria de' Medici (weduwe van Hendrik IV) in 1615 is gebouwd. Dit paleis zou echter maar voor korte duur haar verblijfplaats zijn, omdat ze vanwege haar toenemende kritiek op het beleid van kardinaal Richelieu werd verbannen naar Keulen.

Doordeweeks is Les Jardin du Luxembourg populair bij studenten, in het weekend tref je er vooral gezinnen met jonge kinderen aan. In het park zijn dan ook verschillende attracties voor kinderen te vinden, waaronder een afgebakend speelterrein, een draaimolen en kinderen kunnen met radiografische bootjes spelen in de vijver.

Verder heeft het park verschillende standbeelden, een openluchtcafe, een muziektent, verschillende tennisbanen en nog veel meer.

Montmartre

Oorspronkelijk was Montmartre een dorp net buiten Parijs. Montmartre was altijd al een welvarend dorp, in het begin doordat er een goed lopende steengroeve gevestigd was. Later vooral vanwege het uitzicht dat het bood op het steeds groter wordende Parijs. Veel kunstenaars kwamen dan ook in Montmartre wonen zodat ook zij van het uitzicht gebruik konden maken. Tegenwoordig is Montmartre opgeslokt door Parijs, het is echter nog steeds een van de meest geliefde uitkijk punten over de stad, de heuvel is namelijk zo'n 130 meter hoog, en daarmee een van de hoogste natuurlijke plekken in Parijs. Bovenop Montmartre staat de tussen 1875 en 1914 gebouwde Sacre Coeur,

deze enorme basiliek werd gebouwd ter nagedachtenis aan de vele slachtoffers die gevallen zijn tijdens de Frans-Duitse oorlog van 1870-1871. Om bij de Sacre Coeur te komen kun je 237 treden beklimmen of de kabelbaan naar boven nemen. Een andere belangrijke plek op Montmartre is het kerkhof (Cimetière de Montmartre), waar veel bekende Franse kunstenaars begraven liggen.

Notre-Dame

De Notre-Dame, oftewel de Onze-Lieve-Vrouwen-Kathedraal, is een in de 12de eeuw gebouwde kathedraal op het eiland Île de la Cité in de Seine in het centrum van Parijs.

In 1960 begon het voorbereidende werk voor de bouw van de Notre-Dame, de kathedraal die op de plek van de tegenwoordige locatie van de Notre-Dame stond, werd gesloten, evenals sommige huizen in de buurt. Vervolgens werd er een nieuwe weg aangelegd waarover de benodigde bouwmaterialen makkelijker aangevoerd konden worden. De eerste steen werd gelegd in 1163 door Paus Alexander III, waarna bijna 2 eeuwen lang gebouwd is aan de kathedraal. Het bouwwerk was echter al rond 1245 voltooid. In 1345 waren ook alle details en elementen voltooid. Hiermee is de Notre-Dame een van de eerste grote bouwwerken volgens Frans-Gothische stijl en nog steeds een van de meest bijzondere.

De Notre-Dame is 130 meter lang. De twee niet afgebouwde torens hebben een hoogte van een kleine 70 meter. Zowel aan de buitenkant als de

binnenkant van de kathedraal is goed te zien dat er verschillende architecten aan de kerk hebben gewerkt, er zitten namelijk enorme verschillen in de uitwerking van de details.

In 1793 had de Notre-Dame zwaar te lijden onder de Franse Revolutie, veel kenmerken van de Notre-Dame werden vernield, zo werden veel beelden onthoofd (veel van de hoofden zijn in het midden van de 20ste eeuw terug gevonden bij opgravingen in de buurt). Hierdoor verkeerde de kathedraal begin 19de eeuw in verval. De overheid besloot daarom om de kathedraal verder af te breken. Victor Hugo schreef daarop het boek 'De klokkenluider van de Notre-Dame' om aandacht te vragen voor de schoonheid van de kathedraal. Vanwege de enorme populariteit van het boek, en de daardoor vrijgekomen gelden werd in 1845 een groot renovatie project opgezet om de kathedraal terug te brengen in de staat van voor de Franse Revolutie. 25 jaar lang verzorgden architecten Jean-Baptiste-Antoine Lassus en Eugène Viollet-le-Duc de renovatie.

Tegenwoordig is de Notre-Dame te bezoeken en kun je onder andere te twee torens beklimmen. Ook zijn er 3 relikwieën van Christus te zien: de doornenkroon, een stuk uit het kruis en een van de nagels waarmee Christus gekruisigd werd.

Opera Garnier

Het Opera Garnier is het grootste opera gebouw ter wereld en werd wereld beroemd door de roman van Gaston Leroux: 'Het spook van de opera' welke hij geschreven heeft naar aanleiding van een dodelijk ongeluk wat zich afspeelde binnen de opera toen een contra-gewicht van een kroonluchter naar beneden was gevallen.

Opera Garnier is ontworpen door de architect Charles Garnier in opdracht van Napoleon III en gebouwd tussen 1861 en 1875. Hoewel het gebouw al 4 jaar eerder klaar was kon het niet geopend worden voor publiek in verband met de Frans-Duitse oorlog.

Het opera gebouw is 125 meter breed en 173 meter lang en ruim 73 meter hoog. Hiermee biedt het plaats aan ruim 2100 toeschouwers en 450 artiesten.

Voor het interieur is veel gebruik gemaakt van bladgoud om alle versieringen nog meer nadruk te geven, tevens zijn er verschillende grote plafondschilderingen te vinden.

Tegenwoordig wordt Opera Garnier voornamelijk gebruikt voor ballet voorstellingen. De opera voorstellingen worden tegenwoordig vooral gehouden in Opera Bastille.

Palais de Chaillot

Palais de Chaillot, ook wel bekend als Trocadero, is een paleis gebouwd voor de wereldtentoonstelling van 1937.

Chaillot is de naam van de heuvel waarop het paleis gebouwd is, in het verre verleden was hier overigens al een klein dorpje te vinden.

Op de huidige plek van Palais de Chaillot stond eerder al een paleis, namelijk Paleis de Trocadero. Dit paleis was gebouwd voor de wereldtentoonstelling van 1878. Dit gebouw was echter niet populair bij de inwoners van Parijs en raakte na de wereldtentoonstelling dan ook snel in verval. Voor de wereldtentoonstelling van 1937 is het dan ook gesloopt om plaats te maken voor het nieuwe paleis. De tuinen zoals die waren aangelegd voor het Palais de Trocadero zijn wel gehandhaafd.

Het huidige paleis kreeg vooral bekendheid van ondermeer Adolf Hitler die geposeerd op een foto staat welke op het terras van het paleis is genomen (in 1940 genomen tijdens zijn tour door zijn ingenomen steden). Ook is het

Nationale verdrag van de mensenrechten ondertekend in het Palais de Chaillot.

Het nieuwe Palais de Chaillot is een uit twee gebouwen bestaande halve cirkel met een doorgang in het midden. In deze twee vleugels, zijn verschillende musea en een theater te vinden.

Palais de Luxembourg

Maria de' Medici, weduwe van Hendrik IV, wilde na de dood van Hendrik IV niet langer in het Louvre wonen, hierop besloot ze om in 1612 het herenhuis van Frans van Luxemburg op te kopen, zodat haar architect het naar haar wensen kon verbouwen. Ze wilde namelijk een woning welke leek op het Palazzo Pitti te Florence, waar ze als kind was opgegroeid. In 1615 begonnen de verbouwingswerkzaamheden. In 1625 was het gebouw eindelijk klaar, zodat Maria de' Medici in het paleis kan intrekken.

Ze kon echter niet lang genieten van haar nieuwe onderkomen. Omdat zij steeds meer kritiek uitte op het beleid van kardinaal Richelieu, werd zij samen met andere samenzweerders verbannen naar Keulen, hier zou Maria de' Medici in 1642 in armoede sterven.

Tegenwoordig biedt het Palais de Luxembourg plaats aan het Franse senaat.

Pantheon

In 1744 beloofde koning Lodewijk XV dat als hij zou herstellen van een ziekte, hij op de plaats van de vervallen abdij van Sainte-Genevieve, een nieuwe kerk zou bouwen. Nadat koning Lodewijk XV

was hersteld van zijn ziekte werd de Markies van Marigny aangewezen om de belofte van de koning waar te maken. Deze gaf Soufflot, welke zijn beschermeling was, opdracht om een ontwerp voor de nieuwe kerk te maken. Het ontwerp liet een grieks kruis zien waarbij veel gebruik gemaakt werd van zuilen zodat alles een transparant uiterlijk zou krijgen.

In 1758 werd de eerste steen gelegd. Door financiële tegenslag werd het gebouw pas in 1789 voltooid. De oorspronkelijke architect was inmiddels overleden, waardoor niet al zijn plannen voor de kerk zijn uitgevoerd. Na voltooiing meet de kerk 110 meter lang, 84 meter breed en 83 meter hoog.

De kerk werd voltooid vlak na de start van de Franse Revolutie, de toen regerende overheid besloot om de functie van kerk te wijzigen in dat van een mausoleum voor beroemde Fransen, waarmee het een tempel ter ere van Frankrijk werd.

Nog twee keer daarna zou de functie veranderen naar kerk en weer terug naar dat van een mausoleum. Pas in 1885 werd de het officieel een tempel voor de grote Fransen.

Boven de ingang van het Pantheon staat de tekst: 'Aux grands hommes la partie reconnaissante', oftewel 'Voor de grote mannen, het dankbare vaderland'. De crypte onder het gebouw word sindsdien gebruikt als laatste rustplaats van de 'grote mannen' van Frankrijk. In de loop der jaren zijn er al heel wat Fransen bijgezet, waaronder Soufflot zelf. In 1995 werd ook de eerste vrouw

vanwege haar verdiensten bijgezet, namelijk de natuurkundige Marie Curie.

Het Pantheon is geopend voor het publiek, toegangsprijs bedraagt zo'n 8 euro.

Place de la Concorde

In 1763 ontwierp architect Ange-Jacques Gabriel een achthoekig plein welke werd vernoemd naar de toenmalige koning Lodewijk XV. In het midden van het plein stond een groot ruitersstandbeeld van Lodewijk XV. Tijdens de Franse Revolutie werd dit standbeeld gesloopt. Op de plek van het standbeeld verrees een guillotine, waar gedurende de Franse Revolutie naar schatting ruim 1100 mensen de dood hebben gevonden. Ook heeft men de naam van het plein tijdens de Franse Revolutie veranderd in Place de la Revolution.

Pas in 1795 verkreeg het plein als soort van verzoening de naam Place de la Concorde. De regering wist toen echter nog niet wat ze met het plein aanmoesten, voor veel mensen stond het plein namelijk nog steeds bekend als dat van een plein waar veel bloed heeft gevloeid.

In 1836 vond met de oplossing op dit probleem, doordat de regering een obelisk van Mohammed Ali, de onderkoning van Egypte, aangeboden. De obelisk dateert uit 1250 v. Chr. en is een van de drie zogenaamde Naalden van Cleopatra. De obelisk stond ooit voor de tempel in Luxor. Het heeft twee jaar geduurd om de hele obelisk vanuit Luxor naar Parijs te brengen. De voet

van de obelisk bevat dan ook verschillende tekeningen waarop te zien is hoe de obelisk vervoerd is.

In de 19de eeuw werd aan twee zijden van het grote plein een fontein geplaatst. En werd er een enorme zonnwijzer van de obelisk gemaakt. Op het plein zijn lijnen gemarkeerd, waarop de schaduw van de punt van de obelisk het uur en de datum aangeven.

Place de la Concorde is jaarlijks het vertrekpunt van de parade voor 14 juli, de Franse nationale feestdag.

Pont Neuf

De Pont Neuf (wat letterlijk de nieuwe brug betekent) is in tegenstelling wat de naam doet vermoeden de oudste brug over de Seine van Parijs.

De brug werd tussen 1578 en 1607 gebouwd naar een ontwerp van Jean Baptiste Androuet du Cerceau.

De brug bestaat uit twee delen, het ene deel verbindt de noordoever met Île de la Cité, het andere deel verbindt de zuidoever met Île de la Cité. Hiermee is het ook de langste brug van Parijs, de totale brug meet namelijk zo'n 240 meter.

Het was ook de eerste brug in Parijs waar voetgangers op een stoep liepen zodat ze geen last hadden van modder e.d.

Op het middelste gedeelte van de brug, op het Île de la Cité staat een groot bronzen standbeeld van Hendrik IV (welke de brug in 1607 geopend heeft). Zijn weduwe, Maria de' Medici wilde na zijn dood een waardig gedenkteken voor haar man. Hierop werd in 1618 het

eerste standbeeld neergezet. Dit standbeeld werd echter tijdens de Franse Revolutie vernield. Pas in 1818 werd het standbeeld herbouwd naar zijn oorspronkelijke ontwerp.

Sacre Coeur

De Sacre Coeur is een basiliek op de heuvel Montmartre in het centrum van Parijs.

De Sacre Coeur is gebouwd naar aanleiding van de vele doden die zijn gevallen tijdens de Frans-Duitse Oorlog (1870-1871). Ter herdenking van de naar schatting 60.000 slachtoffers, besloot men een basiliek te bouwen. In eerste instantie zou het volk betalen voor de bouw, door middel van een nationale inzamelingsactie. De regering besloot later dat het project een staatsaangelegenheid was en financierde daarom de bouw. De eerste steen werd in 1875 gelegd. Het oorspronkelijke ontwerp van de architect Paul Abadie is lichtelijk veranderd nadat Abadie overleed. Zijn opvolger heeft bijvoorbeeld een klokkentoren toegevoegd aan het ontwerp. De bouw van de Sacre Coeur kende behoorlijk wat tegenslagen, zo was de grond te zacht en was er behoorlijk wat kracht nodig om alle bouwmaterialen de heuvel op te krijgen. Dit gold helemaal voor de reusachtige luidklok (wat een van de grootste ter wereld is). Hier waren maar liefst 28 paarden voor nodig om de wagen met de klok de heuvel op te trekken.

Doordat voor de bouw van de Sacre Coeur travertijn is gebruikt, blijft het

gebouw mooi wit, dit in tegenstelling tot sommige andere oude gebouwen. De bouw zou uiteindelijk in 1914 worden voltooid, maar door het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog, werd de opening en in gebruik name van de basiliek uitgesteld tot 1919.

De binnenkant van de basiliek is rijk versierd met schilderijen en beeldhouwwerken. Binnenin de basiliek hangt ook een van 's werelds grootste afbeeldingen van Jezus in mozaiek.

De Sacre Coeur is te bereiken door de 237 treden te beklimmen of door de kabelbaan naar boven te nemen. Eenmaal boven heb je een goed uitzicht over het centrum van Parijs. Toegang tot de basiliek is gratis, toegang tot de crypte bedraagt 5 euro.

Saint Chapelle

De Saint Chapelle maakte in de 13de eeuw deel uit van het koninklijk paleis van Lodewijk IX, van dit paleis is de Siant Chapelle het enige wat nog bestaat.

Lodewijk IX was een ware verzamelaar van heilige relikwieen, zo heeft hij in 1239 onder andere de doornenkroon in zijn bezit gekregen, hier heeft meer dan drie keer zoveel voor betaald als de totale bouw van de Saint Chapelle hem zou gaan kosten. In de jaren daarna zou zijn collectie steeds groter worden. Omdat hij net zoals de keizer in Constantinopel direct toegang wou hebben tot de relikwieen, gaf hij opdracht om de Saint Chapelle te bouwen.

De bouw begon in 1243 en heeft in totaal 5 jaar geduurd. De kapel heeft rondom gigantische glas-in-lood ramen (totaal ruim 650 vierkante meter). Het Roosvenster, een geschenk van Karel VIII uit 1485, bestaande uit 86 glazen, is een van de bijzondere elementen van het glas-in-lood uit de Saint Chapelle. Veel van de ramen zijn inmiddels vervangen door replica's, maar het verhaal van de bijbelse historie is nog steeds terug te vinden op de ramen. De kapel bestaat uit een onder en boven kapel, waarbij de onderkapel bedoeld was voor het personeel, en de bovenkapel bedoeld was als prive kapel voor Lodewijk IX.

Tijdens de Franse Revolutie had ook de Saint Chapelle veel te lijden, veel elementen zijn verwijderd en/of omgesmolten. Halverwege de 19de eeuw heeft er dan ook al een grote

renovatie plaatsgevonden. Sinds 1862 staat de kapel genoteerd als nationaal monument.

Voor een bezoek aan de Saint Chapelle betaal je zo'n 6 euro.

Saint Sulpice

De Saint Sulpice is de op een na grootste kerk van Parijs.

Op de plek van de Saint Sulpice stond voorheen al een tempel, deze was gewijd aan godin Isis. Het idee voor een nieuwe kerk komt bij de priester Jean-Jacques Olier vandaan. Hij gaf dan ook opdracht voor de bouw, welke in in 1646 begon. De bouw van de Saint Sulpice heeft zo'n 140 jaar in beslag genomen, althans, de bouw heeft tussendoor ook vaak genoeg stilgelegd.

Toen de kerk eenmaal af was, meette hij 113 meter lang, 58 meter breed en 34 meter hoog.

In de 18de eeuw gaf de toenmalige priester van de Saint Sulpice, Languet de Gercy, opdracht tot het vervaardigen van een zonneklok in de kerk. Op 21 december, 21 maart en 21 september valt er een strook licht naar binnen welke over een marmeren lijn in de vloer op een obelisk, welke tegen de muur staat, schijnt. Aan de hand van de positie van de zonnestraal kan de priester vervolgens de exactedatum bepalen voor onder andere Pasen. Deze constructie heeft er waarschijnlijk voor gezorgd dat de Saint Sulpice tijdens de Franse Revolutie niet volledig is gesloopt.

De Saint Sulpice doet nog steeds dienst als kerk, diensten zijn gratis te bezoeken.

Tour Montparnasse

De Tour Montparnasse is de hoogste wolkenkrabber van Parijs en daarmee een van de beste plekken om goed uitzicht over de stad te hebben. De Tour Montparnasse is zeker een aanrader om te bezoeken.

De Tour Montparnasse is tussen 1969 en 1974 gebouwd naar een ontwerp van Eugène Beaudouin, Urbain Cassan en Louis Hoym de Marien. Het gebouw is 210 meter hoog en behoort daarmee tot de hoogste gebouwen van Europa. 54 van de 58 verdiepingen worden gebruikt als kantoor ruimte. Op de bovenste verdiepingen zijn een restaurant, een kleine bioscoop en een expositieruimte te vinden. Tevens kun je via een trap naar het dakterras, wat het grootste dakterras van Parijs is. Hier heb je rondom zicht over Parijs en als het mooi weer is kun je vele kilometers ver kijken.

Een bezoek aan de 59ste verdieping (dakterras) kost zo'n 10 euro, je kunt met de Visite Paris kaart 2,50 euro korting krijgen. Om bij het dakterras te komen, wordt je met de snelste lift van Europa naar boven gebracht. Eenmaal boven heb je een prachtig uitzicht over de stad, met name wanneer het donker is. Parijs zie je dan met alle bijzondere gebouwen, waaronder de Eiffeltoren, mooi verlicht.

Museum informatie

Centre Pompidou

Centre Pompidou is gebouwd door oud president Pompidou van Frankrijk. Hij wilde een modern en hedendaags centrum waar onder andere de cultuur in zou worden tentoongesteld. Alleen het ontwerp van het gebouw is al bijzonder, misschien kun je het beter opvallend noemen. In ieder geval, Centre Pompidou biedt onder andere plaats aan Museum Centre Pompidou, een hedendaags kunstmuseum wat inmiddels nationale als internationale bekendheid heeft verkregen.

Entreprijs: € 12,-
 Openingstijden: ma-zo: 11.00 – 21.00
 Adres: place Georges Pompidou
 75004 Parijs

Cite des Sciences & de l'Industrie

Het Cite des Sciences is het wetenschapsmuseum van Parijs en Frankrijk. Het is tevens het grootste techniek en wetenschapsmuseum van Europa. Alles wat ook maar iets met de wetenschap te maken heeft komt in het museum aan bod.

Entreprijs: € 8,-
Openingstijden: ma: gesloten
di-za: 10.00 – 18.00
zo: 10.00 – 19.00
Adres: 12 Rue Cortot
75018 Parijs

Musée Baccarat

Musée Baccarat stelt werk van Baccarat en van diverse top ontwerpers tentoon. Alles met betrekking tot kunst op glas, zo zijn er bijvoorbeeld versierde vazen en borden te zien in het museum.

Openingstijden: ma: 10.00 – 18.00
di: gesloten
wo-za: 10.00 – 18.00
zo: gesloten
Adres: 11, Place des Etats-Unis
75116 Parijs

Musée Carnavalet

Musée Carnavalet is het officiële museum van de stad Parijs. Het museum is gevestigd in Hotel Carnavalet, gebouwd in de 16de eeuw en dus zelf een belangrijk onderdeel van de geschiedenis van Parijs.

Adres: Hôtel Carnavalet
23, rue de Sévigné

Musée Cernuschi

Musée Cernuschi is een museum opgericht door en gevestigd in het voormalige woonhuis van Henri Cernuschi. het museum wijdt zich aan Aziatische kunst. In de loop der jaren heeft het museum zo'n 13.000 kunstvoorwerpen verzameld, waarvan er net iets minder dan 1.000 zijn opgenomen in de vaste tentoonstelling.

Openingstijden: ma: gesloten
di-zo: 10.00 – 17.40
Adres: 7 avenue Vélasquez
75008 Parijs

Musée Cognacq-Jay

Musée Cognacq-Jay is gevestigd in Hôtel Donon. De collectie van het museum is verzameld door Théodore-Ernest Cognacq in het begin van de 20ste eeuw. Na zijn dood gaf hij zijn verzamelde kunst aan de stad Parijs, welke een aantal jaar later het Musée Cognacq-Jay oprichtte. Het museum bezit vandaag de dag zo'n 1200 kunstvoorwerpen en schilderijen van bekende Europese kunstenaars uit de 18de en 19de eeuw.

Entreprijs: Gratis
Openingstijden: ma: gesloten
di-zo: 10.00 – 17.40
Adres: 8 rue Elzévir
75003 Parijs

Musée d'Art Moderne de la Ville de Paris

Musée d'Art Moderne de la Ville de Paris is het Moderne Kunst Museum van de stad Parijs, ook wel bekend als

MAM. Het museum heeft twee vleugels waarvan de westelijke vleugel eigendom is van de staat en plaats biedt aan tijdelijke, hedendaagse tentoonstellingen.

Openingstijden: ma: gesloten
 di-vr: 10.00 – 17.30
 za-zo: 10.00 – 19.00
 Adres: 11, avenue du
 Président Wilson
 75116 Parijs

Musée de la Chasse et de la Nature

Het Musée de la Chasse et de la Nature is een museum wat het jagen en de natuur tentoonstelt. Zo zijn er verschillende dieren (opgezet) en jachtwapens te zien in het museum.

Openingstijden: ma: gesloten
 di-zo: 11.00 – 18.00
 Adres: 60, rue des Archives
 75003 Parijs

Musée National Eugène Delacroix

Musée National Eugène Delacroix (ook wel Musée Delacroix genoemd) is een museum gewijd aan de Franse schilder Eugène Delacroix. In het museum zijn verschillende schilderijen van zijn hand te zien uit het begin van de 19de eeuw.

Entreprijs: € 5,-
 Openingstijden: ma-zo: 09.30 – 17.00
 Adres: 6 Rue de Furstenberg
 75005 Parijs

Musée de la Monnaie

Musée de la Monnaie heeft een zeer grote collectie van Franse munten, uit de oudheid tot de tegenwoordig gebruikte munten. Tevens stelt het

museum de geschiedenis van het vervaardigen van geld tentoon, zo zijn er verschillende machines te bezichtigen die munten sloegen.

Entreprijs: € 5,-
 Openingstijden: ma: gesloten
 di-vr: 11.30 – 17.30
 za-zo: 12.00 – 17.30
 Adres: 11, quai de Conti
 75270 Parijs

Musée de l'Histoire de France

Musée de l'Histoire de France is het officiële historisch museum van Frankrijk. De wisselende collectie van het museum wordt aangeleverd door het nationaal archief van Frankrijk. Het museum is gevestigd in twee gebouwen, waarvan het Hôtel de Soubise (in de 14de eeuw gebouwd) geopend is voor publiek.

Entreprijs: € 3,-
 Openingstijden: ma: 10.00 – 17.30
 di: gesloten
 wo-vr: 10.00 – 17.30
 za-zo: 14.00 – 17.30
 Adres: 60 rue des Francs-
 Bourgeois
 75003 Parijs

Musée de l'Orangerie

Musée de l'Orangerie ligt aan het Place de la Concorde in het centrum van Parijs. In het museum hangen schilderijen van diverse bekende schilders uit de 19de en 20ste eeuw. Een van de bekendste werken in het museum is de serie waterlelies van Claude Monet.

Entreprijs: € 7,50

Openingstijden: ma-zo: 09.00 – 18.00
Adres: Jardin des Tuileries
75001 Parijs

Musée de Louvre

Het Louvre is een van 's werelds bekendste musea. Deze bekendheid heeft zij verkregen door haar grote maar vooral door de Mona Lisa en de Venus van Milo die in het museum zijn te zien. In de twee zalen waar deze kunstvoorwerpen te zien zijn zal het altijd behoorlijk druk zijn, terwijl het op veel andere plekken (bijvoorbeeld de zaal met Nederlandse kunstschilders) tamelijk rustig is.

Entreprijs: € 9,-
Openingstijden: ma: 09.00 – 18.00
di: gesloten
wo-zo: 09.00 – 18.00
Adres: Cour Napoléon
75001 Parijs

Musée des Arts Decoratifs

Het Musée des Arts Decoratifs heeft ruim 200.000 kunst-voorwerpen in haar bezit. Waarvan het merendeel onderdeel zijn van het klassieke interieur. Maar ook tekeningen en schilderijen zijn in het museum te zien.

Entreprijs: € 8,-
Openingstijden: ma: gesloten
di-vr: 11.00 – 18.00
za-zo: 10.00 – 18.00
Adres: 107, rue de Rivoli
75001 Paris

Musée des Arts et Metier

Het museum heeft ruim 80.000 kunstvoorwerpen in haar bezit, waarvan zo'n 15.000 tekeningen en

schilderijen. Slechts de helft van de totale collectie van het museum wordt in het Musée des Arts et Metier tentoongesteld.

Entreprijs: € 6,50
Openingstijden: ma: gesloten
di-zo: 10.00 – 18.00
Adres: 60 rue Réaumur
75003 Parijs

Musée d'Orsay

Het Musée d'Orsay is een museum dat geschilderde kunst uit de 19de en 20ste eeuw tentoonstelt. Zo zijn er onder andere schilderijen van Vincent van Gogh en Claude Monet te zien.

Entreprijs: € 8,-
Openingstijden: ma: gesloten
di-zo: 09.30 – 18.00
Adres: 1, rue de la Légion
d'Honneur
75007 Parijs

Musée du Quai Branly

Musée du Quai Branly is een groot etnografisch museum dat is opgericht door voormalig president van Frankrijk Jacques Chirac. Met het museum wilde hij een duurzaam cultureel monument aan de stad Parijs nalaten.

Entreprijs: € 8,50
Openingstijden: ma: gesloten
di, wo, zo: 11.00 – 19.00
do, vr, za: 11.00 – 21.00
Adres: 37, quai Branly
75007 Parijs

Musée Edith Piaf

Musée Edith Piaf is het museum dat volledig is gewijd aan het leven en repertoire van de Franse zangeres Edith Piaf. Zij is bekend geworden met het zingen van chansons.

Entreprijs: Gratis (op afspraak)
 Openingstijden: ma-do: 13.00 – 18.00
 vr-zo: gesloten
 Adres: 5, rue Crespin du Gast
 75011 Parijs

Musée Fragonard

Musée Fragonard is gevestigd in de eerste diergeneeskundige school en stelt diverse anatomische modellen van dieren tentoon. Met name bijzondere dieren en/of dieren met bijzondere symptomen.

Entreprijs: € 7,-
 Openingstijden: wo, do: 14.00 – 18.00
 za-zo: 13.00 – 18.00
 overige dagen:
 gesloten
 Adres: 7 avenue du Général
 de Gaulle
 Parijs

Musée Galliera

Musée Galliera (officieel: Musée de la Mode de la Ville de Paris) is een museum dat volledig is gewijd aan de historie van de mode. Zo zijn er verschillende kledingsstukken uit de 18de eeuw in het museum te zien.

Openingstijden: ma: gesloten
 di-zo: 10.00 – 18.00
 Adres: 10, avenue Pierre-Ier-
 de-Serbie
 75116 Parijs

Musée Grevin

Musée Grevin is het wassenbeelden museum van Parijs. Het bestaat al sinds 1882, en is daarmee is het een van Europa's oudste wassenbeeldenmuseums. In het Musée Grevin zijn ruim 300 wassenbeelden te zien. Zo zijn er beelden van Napoleon tot beelden van de huidige generatie bekende Fransen te zien.

Entreprijs: € 19,50
 Openingstijden: ma-vr: 10.00 – 18.30
 za-zo: 10.00 – 19.00
 Adres: 10, Boulevard
 Montmartre
 75009 Parijs

Musée Jacquemart-Andre

Musée Jacquemart-Andre is een museum dat de privé collectie van Edouard André tentoonstelt. Hij verzamelde samen met zijn vrouw aan het einde van de 19de eeuw met name schilderijen van Italiaanse schilders. Tegenwoordig is het museum uitgegroeid tot een groot museum met veel meesterwerken.

Entreprijs: € 10,-
 Openingstijden: ma-zo: 10.00 – 18.00
 Adres: 158, bd Haussmann
 75008 Parijs

Musée d'art et d'histoire du Judaïsme

Het museum conserveert, beschermd en stelt de geschiedenis van het Jodendom in Frankrijk (in het specifiek dat van Parijs) tentoon.

Entreprijs: € 6,80

Openingstijden: ma-vr: 11.00 – 18.00

za: gesloten

zo: 10.00 – 18.00

Adres: Hôtel de Saint-Aignan

71, rue du Temple

75003 Parijs

Musée l'Armée

Musée l'Armée is gevestigd in Les Invalides, waar onder andere de tombe van Napoleon is te zien. In het museum zijn verschillende vleugels met eigen thema's te bezoeken, zo heb je er onder andere:

- History of Charles de Gaulle
- Cour d'Honneur: Artillery Collections
- Antique Arms and Armour Department
- The World Wars Department

Entreprijs: € 8,50

Openingstijden: ma-zo: 10.00 – 17.00

Elke eerste maandag van de maand gesloten

Adres: Gevestigd in Les Invalides

Musée Marmottan Monet

Bij het overlijden van Marmottan schonk hij zijn huis en bezittingen aan de Franse kunstacademie. 2 jaar later werd het Marmottan Museum geopend. Door de jaren heen verzamelde het museum heel wat werk. Zo kreeg het in 1981 een grote collectie aan schilderijen van de Monet familie, waarmee het in een klap de meeste Monet werken van de wereld in haar bezit had.

Entreprijs: € 9,-

Openingstijden: ma: gesloten

di-zo: 11.00 – 18.00

Adres:

2, rue Louis-Boilly

75016 Parijs

Musée Montmartre

Musée Montmartre verteld de geschiedenis van de gelijknamige wijk. Zo zijn er onder andere kunstwerken te zien van kunstenaars die in deze wijk in Parijs gewoond hebben.

Entreprijs: € 7,-

Openingstijden: ma-za: 10.00 – 20.00

zo: 10.00 – 14.30

Adres:

12 rue Cortot

75018 Parijs

Musée National du Moyen Age thermes de Cluny

Musée National du Moyen Age thermes de Cluny is gevestigd in twee historische panden in het centrum van Parijs. Het Gotische herenhuis stamt uit de 15de eeuw, en de daarnaast gelegen badhuizen waarvan de oudste uit de 3de eeuw stammen. In het museum zijn verschillende beeldhouwwerken te zien die oorspronkelijk in de Notre Dame stonden.

Entreprijs: € 7,50

Openingstijden: ma-za: 09.15 – 17.45

zo: gesloten

Adres:

Hôtel de Cluny

6, place Paul Painlevé

75005 Parijs

Musée Picasso

Het Musée Picasso in Parijs heeft de grootste collectie schilderijen van Picasso in haar bezit. Tevens heeft het verschillende werken uit de persoonlijke collectie van Picasso

opgenomen in het museum. Hierdoor kun je een goede indruk krijgen van het leven van deze wereldberoemde schilder.

Entreprijs: € 8,50
 Openingstijden: ma-zo: 09.30 – 17.30
 Adres: Hôtel Salé
 5, rue de Thorigny
 75003 Parijs

Musée Rodin

Het Musée Rodin toont het werk van de beroemde Franse kunstenaar Auguste Rodin. Dankzij de gift van Rodin is ook een groot deel van de door hem verzamelde kunst in het museum te zien. Dit zijn schilderijen en beeldhouwwerken van onder andere Vincent van Gogh.

Entreprijs: € 6,-
 Openingstijden: ma-zo: 09.30 – 17.45
 Adres: 79 Rue de Varenne
 75007 Parijs

National Museum of Asian Art-Guimet

Het National Museum of Asian Art-Guimet is gewijd aan Aziatische kunst en bestaat al sinds 1885. In het museum zijn met name (porceleine) beeldhouwwerken te vinden. Tegenwoordig zijn er ook kunstvoorwerpen uit Egypte, Griekenland en het Romeinse Rijk in het museum te zien.

Entreprijs: € 6,50
 Openingstijden: ma: 10.00 – 18.00
 di: gesloten
 wo-zo: 10.00 – 18.00
 Adres: 6, place d'Iéna

75116 Parijs

Museum National d'Histoire Naturelle

Museum National d'Histoire Naturelle is het natuur historische museum van Parijs, Frankrijk. Het museum kent verschillende onderdelen waar je makkelijk een dag kan spenderen.

Entreprijs: € 8,-
 Openingstijden: ma: 10.00 – 18.00
 di: gesloten
 wo-zo: 10.00 – 18.00
 Adres: Rue Geoffroy Saint
 Hilaire
 75005 Parijs